

[Fuglsang.]

sunddommen. Den førte til tugthusloven, også dengang udformet af partiet venstre. Da socialdemokratiet vandt en af sine historiske valgsejre i 1929, var det i kamp mod den tugthuslov. Det sikrede i og for sig indgangen til det, man kaldte Staunings tiår. Nu begynder man i 50-året med at give efter. Det kan jo godt blive til nedgangen både for socialdemokratiet og for fagbevægelsen, og det synes jeg trods alt skal siges her. Man siger i dag, at det er uskyldigt; det skal også siges her fremover, at I vidste, hvad I gjorde, når den kommer til at virke i den tid, der kommer, og det ved I vil ske.

Ebba Strange (SF):

Det var hr. Hjortnæs, der kaldte mig herop. Jeg har også deltaget i retsudvalgets møder omkring disse sager. Jeg har fået det indtryk både af de socialdemokratiske udvalgsmedlemmer og af justitsministeren, når vi havde ham til samråd, at her var en sag, som socialdemokratiet ikke kunne tage. Jeg har deltaget i mange møder, og jeg har fået det indtryk meget stærkt. Derfor var jeg overbevist om, at hvis der viste sig et flertal i denne sal for at vedtage en dagsorden, der havde enten det indhold, vi blev præsenteret for i formiddags, eller det indhold, vi bliver præsenteret for nu, så måtte regeringen gå. Det har været mit faste indtryk, og derfor synes jeg, det er en fantastisk skuffende optræden, vi nu oplever både af justitsministeren og af de socialdemokratiske medlemmer af retsudvalget.

Det var helt klart det indtryk, vi fik, da vi fik straffelovrådets udtalelser. Her stod helt tydeligt, at der var ingen grund til at foretage ændringer, og socialdemokratiet ville ikke være med til nogen ændringer. Og så står hr. Hjortnæs her og siger: vi går ikke videre, end vi har givet tilsagn om. Så kan man ikke stole på socialdemokratiets tilsagn, eller også er de ikke ærlige, når de prøver at give udtryk for, hvad det er for tilsagn, de giver. Socialdemokratiet går længere, end de har givet tilsagn om i denne sag.

Så gentager hr. Hjortnæs det, vi nu har hørt fra både hr. Kjeld Olesen og justitsministeren, at der sker ingen ændring i den eksisterende retstilstand. Nej, der sker ingen

ændring af straffeloven, det er o.k., men retstilstanden i dette land bestemmes jo ikke kun af straffeloven. Den bestemmes også af cirkulærer, den bestemmes også af vedtægter, og det ved man, og man ved, at retstilstanden ændres, når cirkulærerne eller vedtægterne strammes.

Men man har rakt hånden ud, og det kunne jo være interessant at vide, hvad den egentlige baggrund er for, at man har rakt den hånd ud. Det får vi nok ikke noget svar på her i dag, men det kan være, vi får det i løbet af sommeren. I hvert fald er det betænkeligt, og det er pinligt, og det vil blive husket som den sag, socialdemokratiet for alvor svigtede på.

Freddy Madsen (DKP):

Det kniber jo stadig væk med at få afklaret, hvad der egentlig ligger i denne sag. Man forholder os stadig væk en forklaring på, hvad det er, man har diskuteret hele dagen, hvis der ikke er nogen stramning i det. Men der er nogle interessante, nogle meget interessante ting her, som får lov til at hænge i luften.

Hr. Glistrup får her uimodsagt lov til at karakterisere en række arbejdere, en række fagforeninger, som ballademagere. Det, der skal ske med denne dagsorden, er, siger hr. Glistrup, at nu skal ballademagerne stoppes. Der er klart i hele argumentationen henvist til en række konkrete sager. Der er bl. a. henvist helt konkret til Bækkelundkonflikten, og det kunne interessere mig her at få at vide af formanden for folketingets arbejdsmarkedsudvalg, om han deler hr. Glistrups opfattelse af, at Bogbindernes Fagforening i Århus og Arbejdernes Fællesorganisation i Århus er ballademagere, og at det er det, denne dagsorden skal forhindre. Kan vi nu ikke få tingene klart frem?

Der er en anden side af sagen. Ved den sidste større konflikt, vi havde imellem organisationerne her i landet i 1973, lavede Arbejdsgiverforeningen lockout, og da var der en lang række virksomheder, som oparbejdede lagre og kastede arbejderne på gaden, og så kunne de i øvrigt køre virksomhederne videre. Bl. a. hr. Auken ved, at i den by, vi begge to kommer fra, var det nødvendigt for fagbevægelsen i den situation med Arbejdernes Fællesorganisation i spidsen at